

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Proprietatea și organul oficial al Asoc. instit. financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Inscris sub Nr. 22/1938 la Tribunalul Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500—; pentru particulari Lei 400—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300—. În străinătate Lei 800—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

Redactor responsabil: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Spre o nouă evoluție bancară. — Neglijarea provinciei. — Problemele economiei germane. — Aspecte economice franceze. — Progrese Italiene. — Deciziunea Comisiunii Centrale Fiscale. — Timbrarea extrasului de cont curent. — *Cronica*: Decizie. Bugetul Uniunii Sovietice. Credite pentru furnizorii statului pe baza cesiunii prețului din contracte. Parohiile nu beneficiază de prevederile legii conversiunii din 1934. Un plan economic românesc pe cinci ani.

Spre o nouă evoluție bancară.

Nu putem nega faptul, că guvernele noastre, fie care după fazonul său, au avut toată sollicitudinea pentru înlesnirea activității bancare, cu scopul final de a intensifica mișcarea creditului și a restabili încrederea rău sdruncinată dela care el depinde.

În nenumărate meetinguri ale cercurilor bancare și adrese către guvern, fie prin „Solidaritatea”, fie prin alte asociații bancare, s’au făcut plângeri și constatări, că micile economii pe cari se baza — mai cu seamă la noi în Transilvania — prosperitatea băncilor noastre, nu mai caută plasament în institutele noastre de credit și de economii. Nimeni nu poate nega ce pagubă enormă suferă țara și economia națională în urma acestei atitudini a micilor deponenți, cari să recrutau mai înainte în cea mai mare parte din rândurile plugarilor. Este nu numai o pagubă ma-

terială, dar una și mai mare morală, provenită din neînțelegerea situației faptice a economiei noastre și care neînțelegere nu a fost risipită nici până azi, în ciuda tuturor stăruințelor depuse.

Dacă cercetăm cauzele neîncrederii, care a deslănțuit criza bancară din anii precedenți, vom constata că aceasta numai în mică măsură trebuie s’o atribuim unor prăbușiri singuratică bancare. Dar nu trebuie să căutăm cauzele numai în țara noastră. Înainte de criza noastră am înregistrat marea prăbușire bancară din Statele Unite. Aceasta a avut repercusiuni mai mult sau mai puțin simțite, în lumea întreagă. În țara noastră ea a fost simțită concomitent cu frământările survenite în chestiunea conversiunii datorțiilor agricole și urbane. De ani de zile partidele politice dansau o sarabandă demagogică deșanțată în jurul acestei teme, și daunele au fost incomensurabile. Se pierduseră cu totul din vedere interesele economice în schimbul promisiunilor ce să ofereau alegătorilor. A fost un exemplu clasic, cum influințe și cauze externe combinate cu elemente de criză interne, pot sgudui din temelii o organizație bancară prosperă.

Prin aceasta nu voim să ascundem faptul, că pentru criza deslănțuită la noi, nu ar fi fost responsabile și unele bănci. Dar aceste nu au avut de a face nimic cu masa micilor și mijlociilor bănci din Transilvania, fiindcă erau fondări aparte

de interesele marelui masă țărănești și burgheze românești pe cari se bazau aceste din urmă. Băncile vizate aveau de tot alte scopuri, și prin însăși structura lor erau foarte expuse la furtunile ce veneau din afară. Ele nu erau înființate din golanii adunați cu trudă meticuloasă dela plugari și micul burghez român, ci reprezentau interesele unor persoane, cari sau prin poziția lor înaltă în ierarhia noastră politică, sau prin marile capitaluri pe cari le posedau, se credeau destul de tari pentru a se putea alinia altor concerne de egală însemnătate de peste hotare. Concernele acestea nu serveau numai pentru scopuri economice, ci de multe ori erau și arme politice puternice. Speculațiuni industriale și comerciale de mare anvergură, unde se putea câștiga mult, dar și pierde tot atât, erau domeniul lor. Speculațiunile de bursă le legau de piețele internaționale cu întreg convoiul de riscuri. Băncile mici și mijlocii din Transilvania, în schimb se fereau de un teren așa de nesigur și străin de toată structura și scopul lor. Cu toate că în primul rând ele au servit țărănimea cu credite estive și cu termene lungi, la cari au avut mari pierderi în urma conversiunii, ele au fost acelea care au fost tratate mai mașter din partea statului. La asanarea portofoliului lor dubios au fost preferate, în schimb marile întreprinderi bancare din capitală, și reescontul li s'a suprimat aproape complet. Va să zică, afară de faptul că nu băncile mici și mijlocii au fost acelea cari au cauzat prăbușirea economică, dar ele au fost în cele din urmă condamnate la rolul nemeritat de țapi ispășitori. Aceștia ar fi trebuit căutați mai mult în rândul marilor bănci, cari cu administrația lor fastuoasă, cu o droaie de dir. generali, directori, sub-directori etc. au subminat baza acelor instituții financiare.

Cu toate aceste micile bănci au luat lupta cu situația mașteră, și fără de nici un ajutor de sus au căutat să-și mențină pozițiile. În cele din urmă truda lor totuși a adus roade, întrucât Banca Națională a apreciat după merit valoarea lor morală și le-a dat sprijinul binemeritat. Acuma, când rolul lor s'a apreciat în marea operă de redresare a creditului, va trebui onorat spiritul lor de altruism, care multă vreme nu a fost priceput de financierii de din-

colo, cari nu-și puteau închipui, că o societate pe acții poate avea și țeluri naționale și culturale, nu numai de speculă și câștig. Am mai arătat cu altă ocazie, că în urma numărului lor, cari trec de câteva sute, aceste bănci mici și mijlocii sunt menite să pompeze creditul în cele mai ascunse colțuri ale țării, unde concreșcute așa zicând cu populația băștinașe, sunt în măsură de a cumpăni mai bine necesitățile și posibilitățile creditului localnic. Am văzut de nenumărate ori prin gazete plângeri, că marile bănci de credit național înființate pentru diferite tagme de comerț și meseriași mici, nu pot îndești în mod eficient nevoile de credit ale acestora. Faptul acesta pare a fi fost înțeles și de factorii creditului dirijat, cum arată cazul Institutului național de credit meșteșugăresc, care a intrat în faza unei transformări radicale de structură. Nu este exclus să urmeze și celelalte institute de felul acesta, aceiași evoluție. Se vedește, că statul a luat asupra sa sarcini prea mari financiare pentru dotarea cu capital rulant al acestor întreprinderi. O politică financiară de o anvergură așa de mare — e vorba de a se da multe miliarde — presupune o reformă adâncă a finanțelor noastre de stat, care cu toate că are rezon în unele state cu producție dirijată în întregime, la noi încă nu poate fi înfăptuită. Din motivul acesta atât noile legi bancare, cât și Consiliul superior bancar ar grăbi cu un cîș mai de vreme limpezirea pieței financiare, dacă realizările aceste ar lăsa mai liber jocul capitalurilor și s'ar mărgini la aceia ce au fost în epoca de înflorire a micilor bănci din Transilvania, adică de a fi și mai departe numai un control pentru suprimarea speculei, abuzului și lipsei de rațiune în conducere. Cu sistemul de control care stă la baza „Solidarității” și a altor organe de asociație a băncilor ardelenesti, băncile noastre au fost prospere și micul agonisitor își punea ambiția să aibe un livret de depunere dela „Albina”, „Victoria”, „Ardeleana” etc., sau cel puțin o acție dela aceste bănci. Acum, când un vînt proaspăt și vioiu străbate întreaga noastră organizație de stat, putem apela la luminile factorilor de conducere și seriozitatea oame- nilor noștri financiar, să ia în considerare elementele, cari au contribuit în trecut la

temelia încrederii în băncile noastre, și să activeze la fel de rodnic.

Dacă deținătorii de mici și mari capitaluri vor observa o ameliorare în sensul arătat, nu poate fi îndoelnic că vor ieși din ascunzișuri și vor pune la dispoziția pieței monetare agonisirea lor. Trebuie însă în sfârșit lichidat trecutul moștenit dela partidele politice și să fie lăsat a trăi și acela care nu vrea ca banul său să fie aservit unor dogme de clasă sau de partid.

E. VANCU.

Neglijarea provinciei.

Într'o ședință din luna trecută a Consiliului de Administrație al C. F. R. Dl. dir. general Macovei, ocupându-se de chestia călătoriilor gratuite și cu reducere pe C. F. R., a făcut constatarea, că din toți călătorii numai 24% plătesc bilet întreg, și trăgea oarecari concluzii din aceea constatare.

În legătură cu tariful de persoane al C. F. R. noi afirmăm, că raportat la posibilitățile de câștig și la standardul mediu de traiu al populației el e hotărât prea scump. În calculele prea savante ale inginerilor dela C. F. R. cari întocmesc acel tarif, pare că sunt luate în considerare toate elementele și momentele, afară de acest standard, care mai ales dela 1 Aprilie încoace, de când s'au majorat sarcinile publice atât de simțitor, este și mai șubred, decât până aci.

Fie că acceptăm ipoteza, că C. F. R. este o întreprindere comercială și atunci trebuie să se adapteze nevoilor economice ale țării, fie că acceptăm cealaltă, anume că ele sunt o instituție de stat, care stă în serviciul intereselor economice ale țării, — C. F. R. trebuie să țină cont de realități și să se acodomeze lor. Cunoștințele de specialiști ale inginerilor dela C. F. R. să nu se exteriorizeze numai în sporirea tarifului și scumpirea călătoriei pe C. F. R., ci să caute soluția unei ieftiniri generale a tuturor transporturilor, a căror intensificare nu numai servește interesul public, dar în care își pot găsi și C. F. R. un calcul de rentabilitate mai mare. Ce folos au C. F. R. că circulă goale vagoanele, ba de multe ori garnituri întregi? Unde e rațiunea acestei politici

prea savante? Nu cerem călătorii cu reduceri ori gratuite, ci o ieftinire generală de așa manieră, care să facă superfluă reducerile ocazionale și eventual suprimarea măcar parțială a gratuităților.

De aceste reduceri beneficiază, după aprecierea noastră cel puțin în proporție de 75% capitala. Noi ne bucurăm, mai ales cei ce suntem situați la periferii sau la distanțe mari, că putem călători avantajos în capitala țării, și ne mândrim cu toate progresele ei; dar tot atunci ne doare că în spiritul centralist, care a pus stăpânire pe mentalitatea vieții noastre din toate compartimentele, vedem o neglijare permanentă a intereselor provinciei. Și e păgubitor acest sistem mai ales pentru interesele românești ale țării.

Economia dirijată și acest sistem centralist au influențat într'un sens nedorit mentalitatea cetățeanului român, care se vede dispensat azi de inițiative, așteptând totul să porceadă dela centru. În același timp minoritarii, — am văzut și cu ocazia alegerilor parlamentare ultime, — sunt foarte harnici, organizează solidaritate etnică și acțiuni unificate conștiente.

De aproape prefutindeni, dar mai ales dela periferii, special dela frontiera de vest, auzim vești de stagnare economică, ba chiar de regres, și că forurile centrale nu se prea impresionează de sesizările localnicilor. Fără a putea fi suspectați că formulăm revendicări regionaliste, credem că este un lucru de cunoștință generală, că progresele capitalei sunt în contrast notoric cu provincia.

Reproducem din revista „Finanțe și Industrie” (Nr. 22 din 4 crt) care se ocupă cu problema neglijării provinciei, următoarele păreri juste: „Stabilirea unui echilibru între capitală și provincie devine o necesitate, asupra căreia conducătorii statului e bine să vegheze”.

„Capitala trebuie să reprezinte cât mai exact țara întreagă, dar să nu trăiască pentru ea însăși și să piardă în special legăturile economice cu ceea ce-i departe de ea, în defavoarea provinciei.”

„Bucureștii au o populație, care reprezintă 3% din totalul populației țării. Cu toate acestea concentrarea vieții economice e evidentă.”

Scotem din acest articol, următoarele date, cari sprijinesc afirmațiunile de mai sus:

București au 25% din consumul de energie electrică a țării întregi; în capitală sunt concentrate 50% din capitalurile societăților comerciale și industriale din țară. Casa asigurărilor sociale din capitală numără 25% din totalul salariilor asigurați. În București sunt instalate 55% din societățile comerciale din țară, 12% din bănci, 25% din numărul industriilor. În anul 1937 s'au construit în întreaga țară 7639 case, dintre cari 2575 imobile, — de o valoare proporțională superioară celor din provincie, — s'au ridicat numai în capitală.

Aceste câteva cifre sunt destul de concludente. Și pentru avantajele călătoriilor cu reducere, de cari, din punct de vedere economic, profită tot capitala, venim noi provincia să suportăm onosul. Nu ne gândim nici noi să cerem oprirea progresului, cu care se mândrește capitala, care și-a permanentizat luna Bucureștilor, și care beneficiază pe an de cel puțin trei luni călătorie cu reducere pe C. F. R., — Soluția, după cum o cere și revista „Finanțe și Industrie”, „e de căutat în dezvoltarea economică a provinciei, a satelor, a micilor orașe și a capitalelor de județe. Paralel cu frumosele inițiative pentru ridicarea Bucureștilor, se cuvine să se acorde aceiași însemnătate, ba poate chiar și mai mare, — ridicării provinciei. Necesitatea echilibrului economic impune o asemenea preocupare.”

Fiindcă nici chemarea la viață a unițărilor administrative noi: Ținuturile, nu au dat ca rezultat descentralizarea așteptată, și fiindcă și azi trebuie să călătorim la București, pentru chestiuni care ar trebui rezolvite de autoritățile locale, ridicăm din nou problema descentralizării în favorul provinciei.

VERAX

Insemnări.

Problemele economiei germane.

Se vorbește în ultima vreme de dificultățile mereu crescânde ale economiei germane, insistându-se în primul loc, asupra lipsei de materii prime și în al doilea rând, asupra unui fenomen ciudat care părea imposibil acum câțiva ani și care mai pare încă în statele bătute de șomaj: lipsa de brațe de lucru.

Acești gazetari afirmă că Germaniei îi este imposibil să facă față atât necesității de materii prime, cât și celei de brațe de lucru. E o teorie cu un puternic substrat politic, tinzând a crea o opinie publică căreia să nu-i mai fie teamă de puterea Germaniei.

Să considerăm afirmațiile așa cum sunt ele făcute în presă, asupra acestei chestiuni. Se dă ca exemplu situația aprovizionării cu carburanți și se arată că grupul statelor totalitare, ar avea nevoie de aproximativ 17—23 milioane tone anual, când de fapt nu ar dispune decât de cel mult 12, considerând și producția posibilă de petrol sintetic.

Se afirmă apoi că utilajul tehnic nu ar putea fi înlocuit tot atât de repede pe cât se uzează, de unde un deficit crescând, mai ales în ce privește materialul rulant al căilor ferate.

Un alt aspect, acel al mânei de lucru, s'ar prezenta după cum urmează: cu toată urcarea timpului de lucru la 52½ ore pe săptămână, ar mai fi încă nevoie pentru a putea face față cerințelor tot mai mari, de aprox. 40.000 oameni în uzinele de cărbuni și dela 1—2 milioane de oameni, pentru totalitatea economiei germane.

Explicația acestei situații ar fi o cerere mereu în creștere, care nu mai poate fi oprită.

*

Situația așa cum e zugrăvită, reprezintă un caz aproape unic în economia mondială bătută de șomaj, cu ore de lucru cât mai puține și cu producția industrială și extracția de minereu redusă la minimum.

Sunt unele adevăruri în cele spuse mai sus, dar atât cifrele cât și concluziile sunt greșite. Problemele lipsei de materii prime și de mână de lucru, preocupă într'adevăr economia germană și schimbarea d-rului Schaht cu Dr. Funk la conducerea Băncii Reichului, s'a făcut tocmai în vederea aflării unei soluțiuni mai rapide a problemelor de mai sus, cari pot fi rezolvate.

Dr. N. P.

Aspecte economice franceze.

Se știe că acum cinci luni Ministrul de Finanțe Paul Reynaud, a luat o serie de măsuri, care să asigure stabilitatea francului, să readucă încrederea în moneda națională și să determine reluarea activității industriale. Făcând zilele acestea un raport către Președintele Republicii, ministrul de finanțe arăta prin trei exemple, rezultatele politice sale.

În ultimele luni 20 miliarde franci au revenit în țară, producția industrială e în plină creștere; dela săptămâna de 28 și 36 de ore, s'a ajuns la 48 ore și chiar mai mult și în sfârșit, ultimul împrumut lansat, a fost subscris în 6 ore, producând 11 miliarde franci.

La aceste fapte expuse, se pot face câteva observații, toate plecând dela faptul că majoritatea feno-

menelor observate și din care se trage concluzia că ar fi determinate de o îmbunătățire a situației economice, sunt de fapt urmarea unei formidabile activități pentru înarmarea țării. Ori de această activitate beneficiază un număr de industriași, cari nu sunt aceiași cu contribuabili, cari plătesc impozitele pentru a fi achitate aceste furnituri.

Acești noi „profitori ai războiului”, nu sunt dintre acei cari să aibe o tradiție de economie și cheltuiesc aproape tot beneficiul, determinând prin aceasta o urcare a prețurilor, din pricina cărora suferă tot cel ce plătește impozitele.

Asistăm astfel la o nouă repartiție a venitului național; sunt categorii întregi de cetățeni cari își văd veniturile scăzând ori cheltuielile crescând, prin urcarea prețurilor. Agricultura care prin introducerea săptămânei de 48 de ore a pierdut multe din brațele de lucru, se vede acum din nou deposedată de lucrători, din cauza salariilor mari pe cari le oferă întreprinderile industriale ale Statului sau cele lucrând pentru el.

Această perturbare intervenită în sistemul economiei franceze, nu e decât aparența unei adevărate reveniri. Imprumutul de care era vorba mai sus, a fost subscris, dar sumele subscrise nu au fost încă vărsate și se pare că sunt dificultăți în această direcție.

Franța încearcă o experiență economică în stilul statelor totalitare, dar fără să aibe același aparat de stat, aceleași posibilități de control și îndrumare a întregii activități economice a țării, care să permită o dezvoltare armonică, fără exagerări și avantajarea unora în dauna altor categorii de cetățeni.

Dr. N. P.

Progrese italiene.

Italia care părea într'adevăr a fi una din țările cele mai sărace de pe continent în producția de materii prime, datorită muncii depusă de regimul fascist a făcut uimitoare progrese prin descoperirile de noi zăcăminte minerale din ultimii ani.

Odată cu aceste descoperiri începe o eră nouă în viața economică italiană care nu se va încheia curând.

Cu toată munca depusă, față de Germania și Anglia nu o putem compara, ele având la bază un început mult mai vechiu.

Astfel producția de cărbune s'a mărit cu 13.3 Mil. T. Lignit și 0.96 Mil. T. cărbune de peatră în anul 1938 luat în mod absolut față de producția de cărbune din vechiul imperiu.

Făcând o privire retrospectivă vom vedea că în anul 1928 producția a fost de 697.000 T. Lignit și 128.000 T. cărbune de peatră, deci o diferență în plus de 633.000 T. Lignit. și 832.000 T. cărbune de peatră.

Odată cu creșterea producției de cărbune mineral a crescut și producția de cărbune alb, datorită utilizării bogatelor căderi de apă de care se bucură Italia, cele mai bogate regiuni fiind: Piemontul și Lombardia.

Energia electrică utilizată în anul 1928 a fost de 8694 Mil. Kw., iar în anul 1937 a ajuns la 14.961 Mil. Kw.

Augmentarea producției cărbunelui alb a făcut ca o mare parte din cărbunele negru să fie întrebuințat în industria chimică.

Mărirea producției acestor doi factori de combustione, a stimulat cercetările pentru găsirea de noi zăcăminte de fier, cari sunt un produs extrem de necesar în viața oricărui stat și pentru care era tributara altor țări.

Necesitatea ferului a devenit tot mai mare prin crearea de noi industrii cari aveau la bază ca materie primă ferul. Dar și producția a început să crească. Astfel producția de fier brut și aliaj de fier a crescut dela 554.000 T. la 894.018 T. (861.858 T. fier brut, 19.960 T. feromangan, și 12.200 T. ferosiliciu).

La fel și producția de oțel a crescut dela 1960 Mil. T. la 2323 Mil. T. Această augmentare a necesitat o muncă enormă pentru o țară care până de curând importa mari cantități de fier pentru acoperirea nevoilor industriale și ale țării în general.

Prin stimularea factorilor de cercetări în domeniul găsirii de noi zăcăminte precum și creării de spirite inventive, Italia face primul pas spre Autarchie care cere muschi și plămâni puternici pe lângă un scop precis.

Mari progrese a făcut Italia și în producția celorlalte metale. Astfel anul trecut a avut o producție de 65.869 T. minereu de plumb cu un conținut de 43.310 T. plumb. Aluminiul a crescut dela 22.948 T. la 25.768 T. la fel a crescut și producția de zinc fiind totodată una din țările cele mai bogate în acest metal.

Aflându-se în situația de a produce cât mai mari cantități de aluminiu, plumb și zinc, Italia va face pași repezi spre autarhie, aceste metale fiind materiile prime ideale ale autarhiei.

Mercuriul și Antimoniul (306 T.) în special Mercuriul constituie un element de care numai Italia și Spania produce în cantități mai mari în Europa.

Producția de magneziu (101 T.) în anul 1938 oferă perspective frumoase pentru viitor.

Italia nu se mulțumește numai cu atât, descoperirile continuă. Oficiul de studii și cercetări din Ministerul Corporațiilor dă în calcul procentual creșterea exploatărilor de mine față de anii precedenți, astfel față 1938 cu 7%, de 1937 cu 41%, de 1936 cu 60%, o creștere uimitoare și mai ales când ne gândim că odată cu creșterea producției crește și activitatea industrială punând-o în prim plan cu celelalte mari State din Europa.

ALDEA A. TRAIAN

Deciziunile Comisiunii Centrale Fiscale pe timpul dela 30 Aprilie 1938 — 15 Martie 1939*) privitoare și la operațiunile Bancare.

832.

Se poate dispensa o instituție bancară de impozitul mobilier aferent dobânzilor, curgând la depunerile spre fructificare, pe motiv că și acestea ar urma regimul legii asanării datorilor agricole și urbane?

Conform art. 23, punctul 4, litera a), alineatul 2, din legea contribuțiilor directe, impozitul mobilier va fi calculat asupra unei dobânzi de 6% pentru creanțele comerciale și de 5% pentru cele civile, dacă în aceste creanțe nu se prevede nici o dobândă, ori se prevede o dobândă mai mică, dispoziție care nu se aplică însă și la depozitele de sume de bani la vedere sau la scadență, sau la garanțiile în număr, vizate de alineatele b) și c) ale aceluiași articol.

Comisiunea decide prin urmare, că indiferent de dispozițiile art. 52 din legea pentru asanarea datorilor agricole și urbane, atunci când o instituție bancară nu atribuie dobânzi depunerilor spre fructificare, organele fiscale nu pot cere impozit mobilier pentru dobânzile prezumate acestor depuneri.

834.

Discuțiuni în jurul art. 23, punctul 6, din Legea contribuțiilor directe, în legătură cu afectiunea dată de o societate anonimă unei arezi încasată de ea.

Potrivit art. 23, punctul 6, din legea contribuțiilor directe, redevențele în bani sau în natură, precum și sumele primite dintr'odată sau periodic pentru cesiuni de drepturi sau de exercițiul unor drepturi, concesiuni miniere sau încheieri ori arendări de întreprinderi comerciale ori industriale, sunt venituri mobiliare taxabile ca atare, iar aceste venituri își păstrează caracterul lor, indiferent de afectațiunea ce li se dă, chiar în ipoteza când ele au fost întrebuințate la plata dobânzilor, derivând dintr'o creanță hipotecară, privind însăși imobilul ale cărei venituri au fost cesionate.

Comisiunea decide în consecință că venitul mobilier realizat din cesiunea unor drepturi, își păstrează acest caracter, chiar dacă el este întrebuințat la plata dobânzilor datorate de însuși imobilul ale cărui venituri au fost cesionate.

837.

Efectele Legii asanării datorilor agricole și urbane, poartă și asupra amenzilor judecătorești?

Comisiunea își menține în această privință avizul său, publicat în Monitorul Oficial Nr. 161 din 1936,

*) Publicat în Monitorul Oficial Nr. 104 din 6 Mai 1939, pag. 2876—2887.

după care, prin art. 52 din Legea pentru lichidarea datorilor agricole și urbane, legiuitorul nu a înțeles că sunt susceptibile de reducere creanțele pe care Statul le are contra contribuabililor și derivând din impozite, taxe sau amenzi.

Creditorii unor astfel de contribuabili însă, în calitate de terți popriți, nu vor putea fi executați de către organele fiscale, decât în măsura în care creanțele lor vor fi fost reduse prin efectul legii asanării datorilor agricole și urbane.

841.

Discuțiuni asupra avizului Comisiunii Centrale Fiscale, publicat în Monitorul Oficial Nr. 55/932, în legătură cu modul și data stingerii creanțelor ipotecare.

Comisiunea își menține avizul său, publicat în Monitorul Oficial Nr. 55/932, conform căruia dobânda și implicit impozitul mobilier trebuiesc calculate în funcție de plata efectivă a ratelor capitalului împrumutat, dovedită cu acte cu dată certă, adică stabilită prin mijloace de probă neîndoielnice, pentru că în alt mod, din moment ce impozitul n'a fost plătit la data când capitalul și dobânzile au fost încasate creditorul ar putea ori când fraudă fiscal prin prezentarea unor chitanțe sub semnătură privată, care să constate că plata capitalului s'a făcut la o dată cu mult anterioară plății efective și astfel să se sustragă dela plata impozitului mobilier la dobânzile încasate.

843.

Cum se poate caracteriza suma ce apare în pasivul bilanțului în urma reevaluării unui imobil aflător în activul aceluiași bilanț?

Suma aceasta este un beneficiu impozabil ca atare?

La ce impozit urmează a se taxa?

Comisiunea își menține în această privință avizul său, publicat în Monitorul Oficial Nr. 125 din 1934, în baza căruia a considerat aceste rezerve ca ilegal constituite și a dispus adăugarea lor la beneficiul impozabil.

844.

Discuțiuni asupra art. 32, punctul a), al. 2, modificat prin legea publicată în Monitorul Oficial Nr. 76 din 1938, după care rezervele distribuite, între care și beneficiul reportat, fiind impuse atât la impozitul mobilier, cât și impozitul comercial, se va scădea cu ocazia acestei din urmă taxări, rezervele deja impuse conform art. 30.

Comisiunea își menține în această privință avizul său, publicat în Monitorul Oficial Nr. 108 din 1937, potrivit căruia dispozițiile art. 32, punctul a), al. 2, se vor aplica fără distincțiune tuturor rezervelor, iar nu numai rezervelor statutare sau celor create pentru creanțe dubioase.

Aşa dar, atunci când rezervele rezultând din beneficii reportate vor fi distribuite acţionarilor, ele vor trebui să suporte un dublu impozit — comercial şi mobilier — cu excepţia celor deja impuse la comercial, care, pentru evitarea unei duble impuneri la acelaşi impozit, vor fi scăzute dela impozitul comercial.

Rămâne însă în sarcina organelor de constatare să verifice în fapt care din rezervele aflate în pasivul bilanşului provin din beneficii reportate şi taxate ca atare cu impozitul comercial, spre a nu mai proceda încă odată la impunerea lor cu acelaşi impozit.

849.

Distincţiuni asupra impunerii la supra-cotă a unui imobil aparţinând unei societăţi anonime, atunci când a intervenit autoritatea de lucru judecat.

Deşi prin art. 55, punctul c) alin. 2 din legea contribuţiunilor directe, imobilele aparţinând societăţilor anonime impozabile la impozitul elementar pe clădiri nu sunt supuse la impozitul supra-cotă, totuşi atunci când în aşezarea impozitului supra-cotă a intervenit o hotărîre cu autoritate de lucru judecat şi rolul a rămas astfel definitiv, nu se mai poate dispune asupra scăderii pe cale administrativă a impozitului supra-cotă respectiv.

851.

Suma primită de un funcţionar dela Regia Loteriei de Stat, în urma demisiei sale, se poate considera ca o despăgubire netaxabilă ca atare cu impozitul pe salarii şi supra-cotă ?

S'a luat în prealabil cunoştinţă de raportul Nr. 37 din 1938, făcut în această privinţă de dl controlor şef Gh. Anghel.

Considerând, că potrivit art. 14 din legea pentru organizarea exploatarei şi administrării Loteriei de Stat publicată în Monitorul Oficial Nr. 170 din 26 Iulie 1934, toţi funcţionarii Regiei Loteriei de Stat, afară de directorul general, sunt funcţionari angajaţi de Regia Loteriei de Stat, conform Legii contractului de muncă, prin contract, cu termen sau fără termen şi în condiţiunile de salarizare stabilite prin bugetul anual de cheltuieli.

Considerând, că în afară de sumele prevăzute la art. 18, al. 3, din aceeaşi lege, fondul de pensii a Loteriei de Stat, se formează ca şi la celelalte instituţii publice, din reţineri asupra salariilor pe care această loterie le plăteşte.

Considerând, că sumele reţinute pentru fondul pensiilor, nu sunt supuse impozitului pe salarii.

Comisiunea decide că sumele restituite şi care sunt echivalentul reţinerilor pentru pensie, sunt supuse impozitului pe salarii şi supra-cotă, urmând ca tot ceea ce depăşeşte acest quantum şi care se plăteşte funcţionarului cu ocaziunea concedierii lui, să se considere ca o despăgubire nesuscetibilă de taxare sub nici o formă conform avizului comisiei centrale fiscale publicat în Monitorul Oficial Nr. 55 din 1932.

852.

Cum urmează a se trata răscumpărarea drepturilor de pensie atât din punctul de vedere al repartizării pe ani, a sumelor, cât şi din punctul de vedere al cotelor de impozite aplicabile după 1 Aprilie 1938 ?

Răscumpărarea unor drepturi de pensie neschimbând pe deoparte natura venitului însăşi, iar pe de altă parte dacă pensia s'ar fi plătit normal, ea ar fi fost supusă impozitului de 4 şi 8 la sută.

Comisiunea decide că sumele rezultând din răscumpărarea unor drepturi de pensii, urmează a se repartiza în funcţie de cota lunară la numărul lunilor cărora aceste sume corespund, aplicând apoi asupra fiecărui quantum lunar, impozitul de 4 şi 8 la sută.

Supra-cota urmează a se aplica asupra totalului anual al pensiei.

Cota de impozit elementar, ce se va aplica va fi aceea prevăzută de art. III. al decretului lege, publicat în Monitorul Oficial Nr. 76 din 1938.

860.

Impozitul mobilier la dobânda prezumată, curgând la un credit deschis în străinătate, se plăteşte şi pe timpul cât debitorul din ţară se află în stare de concordat ?

Considerând, că atunci când un debitor din ţară din cauza stării lui concordatate este exonerat, prin hotărîre judecătorească, de plata dobânzilor ce s'ar cuveni creditorului din străinătate pentru sumele împrumutate de acesta, este exclus a se mai presupune că, atâta timp cât durează această situaţie, s'ar mai putea plăti dobânzi la împrumutul contractat şi deci dispoziţiunile art. 23, punctul 4, nu-şi mai pot avea aplicarea.

Comisiunea decide, prin urmare, că impozitul mobilier la dobânda prezumată, curgând la un credit deschis în străinătate, nu trebuie plătit şi pe timpul cât debitorul din ţară se află în stare de concordat.

Timbrarea extraselor de cont-curent. Circularea Asociaţiunii Băncilor Române.

Până la modificarea din 1 Aprilie 1939, Legea Timbrului făcea distincţiunea între extrasele de cont-curent şi chitanţe, ambele taxate potrivit dispoziţiunilor art. 4, par. 20. Timbrul maxim pentru extrasele de conturi era de Lei 14 — fiscal şi Lei 2 — aviaţie. Prin modificarea adusă Legii, distincţiunea a fost suprimată, astfel că timbrul fiscal urmează să fie aplicat asupra extraselor pe cont-curent, în aceeaşi proporţie ca şi pentru chitanţe.

Cum în interpretarea dispoziţiunilor art. 4, par. 20, o veche circulară a Ministerului de Finanţe prevedea că taxa se percepe la totalul coloanei celei mai mari (debit sau credit) dispoziţiune care contrazicea textul legii, Asociaţiunea Băncilor Române a intervenit solicitând Ministerului de Finanţe o interpretare a textului în conformitate cu litera lui.

La intervențiunea făcută, Ministerul a răspuns cu adresa Nr. 96.964 din 6 Iunie 1939, pe care o reproducem:

„Drept rezultat cererei Dvs. Nr. 78/939, avem onoare a Vă face cunoscut că în conformitate cu art. 4, par. 20, al. 10, din Legea Timbrului, taxa de timbru graduată asupra extraselor de cont — ori de câte ori se emit — se calculează asupra sumei celei mai mari din coloana de virimente (debit sau credit), iar nu asupra totalului coloanei“.

Prin consecință, timbrul la extrasele de cont curent urmează a se calcula asupra sumei celei mai mari din cursul trimestrului (pentru extrasele trimise trimestrial) sau din cursul semestrului (pentru extrasele trimise semestrial), fie că această sumă se găsește în coloana debitoare, fie că se găsește în coloana creditoare, nu însă asupra totalului coloanei.

CRONICA.

Decizie. „Monitorul Oficial“ din 24 Mai publică următoarea decizie a ministerului de finanțe:

Toate întreprinderile impozabile la cifra de afaceri sunt obligate a ține la zi și a prezenta spre control și confruntare, la cererea agenților fiscalului, sub sancțiunea dela art. 22, următoarele:

1. Registrele de magazie;
2. Bonurile de intrare a materiilor prime în magazie;
3. Bonurile de ieșire a materiilor prime din magazie și fabricație;
4. Notele zilnice de producție și registrul de producție al fabricii.

Bugetul Uniunii Sovietice. Moscova, 25 (Rador). — În raportul prezentat Sovietului suprem al Uniunii Sovietelor, comisarul poporului pentru finanțe Zverev a cerut ratificarea pentru bugetul Uniunii Sovietelor pe 1939, adoptat de consiliul comisarilor poporului, care se cifrează global la 155.607.000.000 ruble. Cheltuelile se ridică la 154.957.000.000 ruble, dintre cari 59.310.000.000 ruble pentru economia națională 38.564.000.000 ruble pentru măsuri sociale și culturale și 40.885.000.000 pentru comisariatele poporului al apărării naționale și al marinei militare.

Excedentul încasărilor se ridică la 650.000.000 ruble.

Credite pentru furnizorii statului pe baza cesiunii prețului din contracte. În completarea legii pentru înființarea Casei autonome de finanțare și amortizare din 1938, a apărut în Monitorul Oficial decretul lege (articol unic) prin care se conferă mențiunii Casei următoarele noi atribuțiuni:

„Va putea acorda împrumuturi furnizorilor Statului, cu următoarele garanții:

a) Cesiunea dreptului de a încasa prețul contractelor de furnitură, sau executare de lucrări, autoritățile publice emițând ordonanțele de plată de-a-dreptul pe numele Casei Autonome de Finanțare și Amortizare.

Prin derogare dela articolul 1393 cod civil, notificarea cesiunii se va face prin o adresă a Casei Autonome de Finanțare și Amortizare către autoritatea respectivă, care va răspunde că a luat notă de existența actului de cesiune pe care îl va executa;

b) Inscripții ipotecare asupra averii imobiliare a furnizorului sau antreprenorului împrumutat;

c) Gajarea materiei prime și a produselor fabricate în executarea contractului de furnitură, în temeiul căruia s'a acordat împrumutul sau gajarea materialelor aduse pe șantier, dacă e vorba de un contract de executare de lucrări;

d) Cambii emise la ordinul Casei autonome de finanțare și amortizare.

Garanția dela punctul a) este obligatorie, iar garanțiile dela punctele b), c) și d), sunt facultative.

„Actele de împrumut și cesiune încheiate cu furnizorii sau antreprenorii Statului vor fi scutite de orice impozit prevăzut de legea timbrului, precum și de orice alte impozite și taxe datorate fondurilor speciale“.

Parohiile nu beneficiază de prevederile legii conversiunii din 1934. Înalta Curte de Casație în secțiuni unite — sub președinția d-lui prim președinte Andrei Rădulescu — a rezolvat dubla divergență, ivită la s. II, asupra unei probleme de drept de covârșitor înțeles pentru parohii în deobște.

Discuțiunea se purta anume asupra chestiunii de a se ști: dacă în aplicațiunea disp. art. 1 și 30 din legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934, Parohiile Bisericii Naționale Ortodoxe Române, pot beneficia de dispozițiunile sus-zisei legi.

Procesul era între creditoarea Ana V. Soare și debitoarea urmărită parohia bisericii Dichiu-Tirchilești.

Prima instanță hotărâse că parohiile fiind pre-soane juridice de drept public, cărmuite de regim propriu, special, nu beneficiază de ocrotirea legii conversiunii în ce privește executarea creanțelor contractate.

Curtea de Apel, înfirmase însă acest punct de vedere; primind apelul parohiei în chestiune, i-a recunoscut favoarea legii și a înlăturat urmărirea (trimițând pe creditoare la procedura de lichidare a datoriei în rate, cu reduceri și pe largă păsuire).

Înalta Curte a admis recursul făcut de creditoarea urmăritoare. A casat decizia Curții de Apel, iar în fond a respins apelul parohiei.

A decis astfel că: Parohiile nu pot beneficia de art. 1 și 30 din Legea conversiunii.

Un plan economic românesc pe cinci ani. Consiliul superior economic lucrează de mai mult timp la întocmirea unui plan de cinci ani, după care ar urma să fie îndrumată economia națională în toate ramurile de producție, schimb și investiții.

În ultima ședință a consiliului, planul a fost aprobat și înaintat președinției consiliului de miniștri și tuturor departamentelor economice.

Noi am publicat la timp principiile călăuzitoare ale acestui plan, care au fost discutate de frunțașii vieții noastre economice și de specialiști. Toate sugestiile primite de consiliul superior economic au fost cercetate, sistematizate și adaptate actualelor împrejurări în care se dezvoltă economia noastră națională, iar concluziile la care s'a ajuns, vor fi examinate din nou de departamentele economice, spre a fi încadrate într'un plan unitar de producție, dezvoltare și orientare în viitor.